

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4078/2019
24.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Бисерке Живановић и Божицара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца АА из .., чији је пуномоћник Бранислав Чолак, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Високи савет судства – Привредни суд у Сремској Митровици, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Новом Саду, ради новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж рр 57/2019 од 17.07.2019. године, у седници одржаној 24.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж рр 57/2019 од 17.07.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж рр 57/2019 од 17.07.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици Прр 65/19 од 17.04.2019. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев, па је обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде неимовинске штете плати 400 евра у динарској противвредности на дан исплате према средњем курсу НБС са законском затезном каматом од 17.04.2019. године, као дана пресуђења па до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади парничне трошкове од 2.399,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев у преосталом делу до тражених 3.000 евра у динарској противвредности на дан исплате по средњем курсу НБС до досуђених 400 евра у динарској противвредности на дан исплате према средњем курсу НБС, са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате, односно за износ од још 2.600 евра. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужена да му на име накнаде имовинске штете плати 30.000,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Гж рр 57/2019 од 17.07.2019. године, жалба тужиоца је делимично усвојена, а делимично одбијена и преиначена пресуда Основног суда у Сремској Митровици Прр 65/19 од 17.04.2019. године, у побијаном делимично усвајајућем обавезујућем делу одлуке о главној ствари (став први изреке) и у побијаном одбијајућем делу одлуке о главној ствари (став трећи изреке), тако што се досуђени износ од 400 евра повишава на износ од 900 евра у динарској противвредности на дан исплате према средњем курсу НБС са законском затезном каматом од 17.04.2019. године као дана пресуђења до исплате, док је у преосталом делу од тражених 3.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, а за разлику од 2.100 евра, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, захтев тужиоца одбијен као неоснован; у побијаном обавезујућем делу одлуке о трошковима парничног поступка (став други изреке), тако што се досуђени износ трошкова парничног поступка од 2.399,00 динара повишава на износ од 13.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, док је за разлику између досуђеног и траженог износа, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, захтев тужиоца одбијен као неоснован; потврђена је првостепена пресуда у одбијајућем делу којим је тужилац тражио да се обавезе тужена да му на име накнаде имовинске штете плати 30.000,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате (став четврти изреке). Обавезана је тужена да тужиоцу плати 3.600,00 динара на име трошкова жалбеног поступка у року од 15 дана од пријема писменог отправака пресуде, док је за разлику од 8.400,00 динара захтев тужиоца одбијен као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила посебну ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној ради уједначавања судске праксе и новог тумачења права.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 87/18), прописано је да посебна ревизија може да се изјави због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о новчаном обештећењу, због повреде права на суђење у разумном року у предмету Привредног суда у Сремској Митровици Ст 24/2010, а повреда овог права на суђење у разумном року тужиоцу је утврђена решењем Привредног суда у Сремској Митровици Р4 Ст 348/2018 од 13.09.2018. године. О праву тужиоца на новчано обештећење и висини новчаног обештећења другостепени суд је одлучио ценећи одредбе члана 30. Закона о заштити права на суђење у разумном року. Како се висина новчаног обештећења одређује према чињеницама и околностима у сваком конкретном случају, Врховни касациони суд налази да нису испуњени услови прописани чланом 404. став 1. ЗПП, ценећи да нема потребе за одлучивањем о ревизији, ради уједначавања судске праксе и новог тумачења права.

Из наведених разлога Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије, применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 5/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 08.02.2019. године са захтевом за накнаду неимовинске штете због повреде права на суђење у разумном року од 3.000 евра и накнаду имовинске штете од 30.000,00 динара. Побижани део правноснажне пресуде је 900 евра.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Чланом 27. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“, број 40/15) прописано је да независно од врсте и висине тужбеног захтева, у поступку пред судом сходно се примењују одредбе о споровима мале вредности из закона којим се уређује парнични поступак (став 1), и да ревизија није дозвољена (став 3).

Имајући у виду да у поступку по тужби за новчано обештећење ревизија није дозвољена у смислу члана 27. став 3. Закона о заштити права на суђење у разумном року, то је Врховни касациони суд донео одлуку као у ставу другом изреке на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић